

N:o 41.

Af Herr A. Svenson i Bossgården: Angående ändring af 104 § Konkurslagen.

Genom stadgandet i nu gällande konkurslag kan en gäldenär med några af sina borgenärers biträde förskaffa sig ett så kalladt tvångsackord endast mot 25 procent af sina i konkursen bevakade skulder, under det att öfriga borgenärer i konkursen mot sin vilja tvingas att jemväl åtnöja sig med denna procent för sina rättmätiga fordringsanspråk, hvilka kunna härleda sig genom försträckning af reda penningar, då deremot de som besluta ackordet ofta nog kunna hafva fordran för borgade handelsvaror, hvarpå de förut förtjenat och fortfarande kunna komma att förtjena så betydligt, att de utan någon särdeles stor risk antaga det erbjudna ackordsförslaget. Det är icke heller ovanligt att de som drifva igenom ackordsförslaget genom tyst öfverenskommelse blifva af gäldenären på ett eller annat sätt sedermera gynnade och godtgjorda och detta således på öfriga borgenärers bekostnad.

Sedan ackordförslag sålunda blifvit genomdrifvet och fastställt, har erfarenheten icke sällan visat att gäldenären genom arf eller på annat sätt träder upp som förmögen man eller åtminstone i goda ekonomiska omständigheter, och med förakt och hån ser neder på sin forne borgenär, som han, genom sitt tilltvingade ackord, bragt till ruin och fattigdom, hvilket denne borgenär i annat fall kunnat undgå, om han rätteligen utfått sitt måhända med svett och möda förvärfvade och hos gäldenären insatta kapital.

Under sådana förhållanden synes det icke vara obilligt att tvångsackord icke må kunna genomdrifvas med mindre än att borgenärerna erhålla hälften af sina i konkursen godkända fordringsanspåk, hvarföre jag vågar föreslå, det Riksdagen för sin del beslutar: att 104 § konkurslagen må erhålla följande förändrade lydelse:

Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af Rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit; då gäldenär blifvit dömd för bedrägligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal derföre står; då anledning är, att gäldenär hemligen gynnat någon borgenär vid ackordet, eller att annat svek dervid egt rum; då ackordet ej gifver lika rätt och minst femtio för hundra af fordringsbeloppet åt alla borgenärer, som det angår och som ej uttryckligen förklarar sig ty förutan med ackordet nöjde; då det uppenbarligen länder till skada för borgenärerna.

Om remiss till Lag-Utskott aphålles.

Stockholm den 25 Januari 1884.

And. Svenson,
Riksdagsman från Skaraborgs län.

N:o 42.

Af Herr A. Johansson i Löfåsen: Om förändrad lydelse af 19, 21 och 22 §§ i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Stadga om folkundervisningen i riket den 20 Januari 1882.

Jag vågar härmed vördsamt anhålla, det Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t ingå med begäran om ändring i 19, 21 och 22 §§ af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Stadga om folkundervisningen i riket den 20 Januari 1882 och föreslår att dessa §§ finge följande förändrade lydelse: